

na základě správně započtené služby legionářské. Ze spisů správních není také patrné, že by byl st-l před vystoupením ze služby té byl vznesl na úřad petit o takovouto úpravu, případně po předložení legionářského potvrzení až po vystoupení ze služby. Ale pak ztratil dobrovolnou, bezpodmínečnou a bezvýhradnou, příslušným úřadem bezpodmínečně a bezvýhradně schválenou resignací podle § 51 odst. 3 vl. nař. č. 295/1922 Sb. veškerá oprávnění, práva a nároky, tudíž i nárok na úpravu a výplatu služebních požitků, jež by mu jinak případně příslušely za jeho aktivní služby u sboru uniformované stráže bezpečnosti na základě správně určené služby legionářské.

Č. 11.322.

Samospráva obecní. — Policejní právo trestní:

* Za účinnosti III. hlavy (§ 9 č. 8) zák. č. 116/1920 Sb. o organizaci a působnosti ústředního zastupitelstva hlavního města Prahy, t. j. ve smyslu § 4 zák. č. 692/1920 Sb. ode dne vyhlášky jmenování členů ústřední správní komise (Úřední list ze 6. ledna 1921 č. 4), není magistrát hlavního města Prahy povolán vydávat všeobecná nařízení v oboru místní policie zdravotní podle § 81 obecního řádu Pražského ze 27. dubna 1850 č. 85 z. z. čes.

(Nález ze dne 1. června 1934 č. 11.266.)

Prejudikatura: Srov. Boh. A 7640/28.

Věc: Ladislav K. a spol. v Praze (adv. Dr. Frant. Zakopal z Mělníka) proti zemskému úřadu v Praze o přestupek vyhlášky magistrátu hlavního města Prahy z 19. února 1923 o obsluze kupujících.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušují pro nezákonnost.

Důvody: Nař. rozhodnutími byly potvrzeny nálezy magistrátu hlavního města Prahy, kterými byli st-lé podle § 143 pražského obecního řádu z 27. dubna 1850 č. 85 z. z. odsouzeni každý k pokutě 200 Kč (resp. 100 Kč), po případě k vězení 14 dnů (resp. 10 dnů) pro přestupek magistrátní vyhlášky z 19. února 1923, kterého se dopustili tím, že ve dnech měsíce července, září a října roku 1931 v nálezech blíže uvedených při obsluze obecního ve svých prodejnách buď sami, resp. jejich manželky nebo zřízenci brali do holých rukou uzenářské zboží určené bezprostředně k jídlu (párky, šunku, uzené maso, salám, ovar, paštiku, tlačenku).

O stížnostech uvažoval nss takto:

Podle obsahu nař. rozhodnutí potrestáni byli st-lé peněžitými pokutami resp. vězením pro přestoupení zákazu bráti do rukou při obsluze kupujících nakupované zboží bezprostředně k jídlu určené, jež vydal magistrát hlavního města Prahy vyhláškou z 19. února 1923 na základě § 81 obec. řádu. Zákaz vydán byl, jak se ve vyhlášce praví, z důvodů veřejně zdravotních, a stihá vyhláška ta přestupky zákazu toho na základě § 143 cit. obec. řádu peněžitými pokutami ve výši 2—200 Kč, po

případě vězením od 6 hodin do 20 dnů. Podle § 81 odst. 1 cit. obec. řádu má obec pražská vykonávati mimo jiné i policii zdravotní (srov. § 3 lit. a) zák. č. 68/1870 ř. z.) a je podle 3. odst. téhož paragrafu vázána při vykonávání policie místní dosavadními zákony a nařízeními. Na tom nic nezměnil zák. č. 332/1920 Sb., kterým převzal stát od 1. ledna 1923 péči o výkon zdravotní policie obstarávané dosud obcemi, neboť tento zákon se na obec pražskou nevztahuje (§ 2 cit. zák.). Zvláštní zákon dosud nebyl vydán. Vykonávati policii místní má podle § 143 cit. obec. řádu magistrát pod řízením a odpovídáním starosty. Přestoupení pravidel a opatření, jež byly u výkonu této policie učiněny, může se podle dalšího znění § 143 trestati pokutami peněžitými aneb vězením. Ze znění těchto předpisů vysvítá, že obec pražská vykonává i po účinnosti zák. č. 332/1920 Sb. zdravotní policii jako policii místní. Byla tedy vydána shora uvedená vyhláška magistrátu hlavního města Prahy jako všeobecné nařízení místně policejní a je podle svého obsahu i normou policejně trestní. Podle § 111 odst. 2 ústav. listiny lze ukládati tresty jen na základě zák. a tedy jen tehdy, když a pokud zákon stanoví, že trestáno býti má. Je proto možno ukládati trest jen a potud, když a pokud předpis trest normující má vskutku moc zákona a byl vydán orgánem k tomu povolaným. Musil proto nss, maje zkoumati zákonitost nař. rozhodnutí, především si ujasnit, byl-li magistrát dne 19. února 1923, kdy vyhláška jako norma trest stanovící byla vydána, povolán vydávati všeobecné závazné předpisy s trestní sankcí v oboru policie místně zdravotní či nikoli. V tom směru uvážil nss toto:

V § 9 bodu 8 zák. ze 6. února 1920 č. 116 Sb. o organisaci a působnosti ústředního zastupitelstva hlavního města Prahy jest ustanoveno, že všeobecná nařízení v oboru místní policie, pokud jí nevykonávají orgány státní, vydává ústřední zastupitelstvo. Toto zákonné ustanovení, jež jest obsaženo v III. hlavě cit. zák., nabylo podle § 4 zák. z 22. prosince 1920 č. 692 Sb. účinnosti dnem jmenování ústřední správní komise, která podle § 2 téhož zák. vykonávala od 1. ledna 1921 působnost ústředního zastupitelstva, jež tomuto příslušela podle §§ 9—16 zák. č. 116/1920 Sb. Jmenování členů ústřední správní komise pro Velkou Prahu bylo vyhlášeno v Úředním listě č. 4 ze 6. ledna 1921.

Z toho vyplývá, že po jmenování této komise nebyl magistrát hlavního města Prahy povolán vydávati všeobecná nařízení v oboru místní policie. Nebyl tedy povolán dne 19. února 1923 vydati všeobecná nařízení zdravotně-policejní, jež obsažena jsou v uvedené vyhlášce a nemohl nezachování nařízení toho stihati trestní sankcí. Nebylo-li však nařízení cit. vyhlášky, na němž nař. rozhodnutí jsou založena a podle něhož se ukládají i tresty, vydáno orgánem podle zák. k tomu příslušným, nemají nař. trestní nálezy zákonného podkladu.

Č. 11.323.

O b č a n s t v í s t á t n í: * Žádost za udělení čsl. státního občanství podle zák. z 1. července 1926 č. 152 Sb. může úřad vrátiti a prohlásiti ve smyslu odst. 3 § 4 cit. zák. za odvolanou jedině tehdy, nedoplnil-li